

1989 - Vágvölgyi B. András kötetbemutatója Debrecenben

Debreciner - 2019-12-04 12:26:56

fotó:

„Aki odafigyel a politikára – márpedig szinte az egész ország politizál –, az tudhatta: ez az év el fogja dönteni az ország sorsát.”

(Vágvölgyi B. András: 1989, Második, átdolgozott, szűkített kiadás. Cser Kiadó Budapest 2019, 7. oldal)

- Ugyanott tartunk, ahol 30 éve.

- Ja, ugyanott. Elcsesztük ezt a három évtizedet.

(Két 1989-es rendszerváltó – egyik SZDSZ-es volt, a másik MDF-es – beszélgetése a debreceni Nagypostán a sorukra várva 2019. december 4-én.)

A nyilvános, minden debreceni érdeklődő jelenlétére számító [könyvbemutató](#) december 6-án, pénteken 18 órától lesz a Baross utca 16. szám alatt. Vágvölgyi B. Andrással Porcsin Zsolt, a Debreciner főszerkesztője beszélget.

„Sokan, sokféleképpen írtak már 1989-nek a magyar politikára és a világtörténelemre gyakorolt hatásáról. Vágvölgyi az események akkor ifjú mellékszereplője és tanúja másfelől támad: a hidegháború végéből közelít a magyar rendszerváltás felé. Műfajt teremt és műfaji határokat ír újra.

Naplóregény és ponyvalektúr, kém- és rémregény telistele értékvezérelt és hedonista fiatalokkal, politikusokkal és ügynökökkel, ideológiák párharcával és eszmetörténeti vitákkal, konkrét fejlődéssel és hamis reménnyel, nagyszerűséggel és pitiánerséggel: egyszóval étellel.”

[A Moly.hu ajánlója](#)

„Könnyen elképzelhető, hogy néhányan emlékeznek még a nagy francia forradalom 200. évfordulójára rendezett közép-európai ünnepsorozatára. Ebben az évben, mely e könyv címlapján négy számjegyben fejezi ki önmagát, az embernek hirtelen olyasféle érzése támadt Magyarországon, hogy bár ugyanabban a darabban játszik, mint korábban, de nemcsak a színpad és a nézőtér változott meg, de az ő szerepe is. Pedig csak felkapcsolták rá valahogy a villanyt. 1989-ben egy évnyi időre láthatóvá lett az, ami eddig láthatatlanul üzemelt. És mindenki a maga módján tette ki magát a meglepetésnek. E dokumentumregény szerzője a fordulat évének nevezett átmeneti hangsúlyeltolódást aképpen mutatja be, mint egy napot a történelemből. Amikor látszik.

Vágvölgyi írásainak különlegessége ebben a művében is egy nagyon egyszerű tényre vezethető vissza, arra, hogy ért ahhoz, amiről beszél, hogy tájékozottsága a tárgyalt anyagban mindig meggyőző, hogy adatai megbízhatóak, hogy stílusban a könnyű látványosság helyett a pontosat kedveli, egyszóval már a választott eszköz lefegyverez, hogy figyelmünket végképp megnyerje a választott tárggyal, ami végső soron minden szövegében ugyanaz az ijesztően szálnalmas alak, az, akit, ki tudja, milyen joggal, már alteregónknak mondanak: az aljasul aktuális, a múltját a jövőjében felzabáló történelmi állat, a nagy, a névtelen, a félelmetes alattvaló.”

Krasznahorkai László gondolatai a könyv borítóján